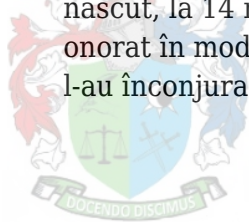

Într-adevăr, ingineria în general, este cu adevărat o mare profesiune a creației, căci este fascinant să vezi cum o plăsmuire a imaginației se transformă cu ajutorul științei, într-un plan pe hârtie, pentru ca mai apoi să se materializeze, cu scopul realizării de bunuri necesare omului; care aspiră în permanență spre o viață mai bună. De aceea inginerul are o mare responsabilitate, în comparație cu diverse alte profesii, căci operele sale, chiar dacă nu se văd direct, ele aduc beneficii atât de necesare vieții omului. Menirea inginerului este aceea de a îmbrăca scheletul științei, cu viață, confort și speranță.

Dar odată cu trecerea anilor, cei mai mulți dintre noi, uităm și-l ignorăm adesea, pe cel care a realizat lucrarea respectivă, chiar dacă aceasta a devenit atât de indispensabilă fiecăruia dintre noi. Vreau să mă refer succint, la elementele cele mai importante pentru a exista viața pe pământ: aerul, apa și hrana. Mă voi rezuma, în cele ce urmează la problema apei. A apei potabile în special, unde un om minunat, prof. dr. ing. Sandu I. Marin a făcut ca noi în România să putem avea apă curată, indispensabilă vieții și menținerii sănătății. Casa lui și familia au fost legate în permanență, printr-un triunghi echilateral cu facultatea, cu catedra. Nu a existat zi în care pe acest devotat profesor să nu-l găsești la catedră.

Când veneam la cursuri dimineța, el era deja în pauză, căci venise primul la facultate. Seara, când coboram, pentru că era 20:00-21:00 și uneori chiar mai mult, îmi spunea că mai are ceva de definitivat și apoi va merge acasă, când deja circulația este mai liniștită. Adesea stăteam de vorbă, când ajungeam și eu mai devreme dimineța, declarându-mi în permanență că are atâtea de făcut și nu-și mai vede capul de atâtea probleme... Comuna Bucșani este situată pe drumul național 61 Giurgiu-Găești, în nordul Câmpiei Găvanu Burdea, la o distanță de 50 de km de București. Aici s-a născut, la 14 martie 1939, cel care a fost distinsul profesor universitar Marin I. Sandu, care și-a onorat în mod strălucit profesia și s-a dăruit, prin exemplul său, familiei, școlii românești și celor ce l-au înconjurat.

ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

Aici urmează primele clase elementare și va absolvi liceul Sfântul Sava la București în anul 1955, la vârsta de 16 ani (perioada de reforme ale învățământului, cu durata de 10 ani). Părinții săi i-au intuit calitățile intelectuale și au considerat că fiul lor va putea să-și continue studiile în învățământul superior. Având înclinații spre științele exacte, în mod special matematica, tatăl său Ion, împreună cu mama sa Rada, au fost de acord ca fiul lor să susțină examenul de admitere la Institutul Politehnic din București. A așteptat cu nerăbdare rezultatul de la examenul de admitere, dar dezamăgirea l-a descumpănit. Cu toate acestea, nu avea de ales și s-a întors în sat. Oarecum timorat, dar mai puțin conștient, când a ajuns acasă l-a observat pe tatăl său care îl aștepta la geam. Nu a avut curajul să intre imediat și i-a mărturisit eșecul. Reacția acestuia a fost destul de neașteptată dar foarte categorică în același timp: Și ce cauți aici?

După mărturiile sale de mai târziu, distinsul profesor creator, la o mică șuetă, când își terminase țigara, mi-a șoptit în treacăt: Începeam să înțeleg că în viață nu-i simplu să-ți urmezi drumul tău! Nu avea de ales și s-a hotărât să meargă la București, pentru a-și câștiga o pâine, dar să nu abandoneze dorința de a deveni student. Timpul său de acum se derula între fabrică și pregătirea pentru un nou început. Să fie oare destinul, întâmplarea sau voința puternică?

Susține un nou examen de admitere și reușește cu brio în anul 1955 la Facultatea de Hidrotehnică din cadrul Institutului de Construcții din București, pe care o absolvă cu media 10, în iulie 1961, la examenul de stat. În timpul studenției s-a dovedit a fi unul dintre cei mai buni studenți ai seriei sale și este oprit ca preparator, timp de un an, apoi devine asistent universitar și activează astfel timp de șase ani, până în 1968. În acest an, susține examenul de promovare pentru gradul de șef de lucrări, pe care îl onorează timp de opt ani. Dovedind în permanență calități profesionale deosebite, este admis prin examen la doctorat, în anul 1970. A avut marea șansă în a-l avea conducător de doctorat pe creatorul școlii românești de hidraulică, academicianul Cristea Mateescu.

Impresionat de genialitatea, modestia și creativitatea științificotehnică a acestuia, nu a lăsat niciodată impresia că o activitate atât de împovărătoare în elaborarea unei teze de doctorat va fi un nod gordian, atât de dificil de dezlegat, prezentând după cinci ani o lucrare remarcabilă, care i-a asigurat succesul obținut la concursul de conferențiar, în anul următor 1976. Datorită eminentului său conducător de doctorat și sub îndrumarea acestuia, studiază profund hidroejectorul, pe care ulterior l-a utilizat cu succes, în realizarea decantoarelor suspensionale cu recircularea hidraulică a nămolului tip ICB (Institutul de Construcții București). Datorită eficacității lor novatoare, au fost preluate în producție și utilizate în mai multe uzine de apă din țara noastră.

Devenind unul dintre cei mai pasionați cercetători și inovator, în perioada studiilor doctorale i se acordă de către Organizația Mondială a Sănătății, o bursă de studii complementare la Universitatea din Liege (Belgia), în perioada 1970-1971. Aici a studiat exemplar, câștigându-și cele mai prestigioase aprecieri din partea profesorului Dehouse. Demonstrând prin fapte că este un cadru didactic în adevăratul sens al cuvântului, dar și un bun organizator, în anul 1979 este ales decan al Facultății de Hidrotehnică timp de 10 ani, iar apoi șef de catedră în perioada 2001- 2011.

De altfel nu putem ignora faptul că indiferent în ce postură s-ar fi aflat, profesorul Sandu, a demonstrat prin rezultatele obținute că face parte dintre acei profesioniști care își iubesc meseria și nu abandonează lupta, chiar dacă obstacolele se dovedeau uneori de netrecut. În permanență, de la absolvirea facultății până când ne-a părăsit, plecând în lumea necunoscută a veșniciei, la 4 decembrie 2016, profesorul a lucrat neobosit, concomitent în învățământ, cercetare, proiectare, producție, contribuind efectiv la îndrumarea și formarea a peste 5.000 de ingineri constructori hidrotehnicieni, peste 300 de lucrări (proiecte) de diplomă și peste 30 de teze de doctorat.

Mulți dintre specialiștii pe care i-a călăuzit și îndrumat de a lungul timpului pot fi întâlniți astăzi pe toate meridianele, nu numai pe teritoriul României. Față de dăruirea sa fără rezerve pentru profesia

îmbrățișată, cel care într-un articol publicat în revista Edilitatea, nr. 5/ iunie 2021, spunea: (...)a fost apreciat de multe generații de studenți (...). Dar cel mai important a fost faptul că și-a instruit discipolii și studenții, că rezultatele importante vin doar din muncă. Aceste cuvinte au fost consemnate în articol de adevăratul discipol și continuator al marelui profesor - inginerul Gabriel Racovițeanu, care mărturisea totodată: (...) mi-a fost părinte spiritual. Mi-a jalonat cariera profesională și mi-a imprimat dragostea pentru muncă și profesie. A fost adeptul binelui făcut cu forța. Nu era ușor să stai în umbra lui, dar a meritat (...) iar din când în când, un zâmbet și o vorbă bună. Acelea m-au determinat să îi rămân alături!

Pentru a completa calitatea sa de a forma buni specialiști, profesorul Racovițeanu își amintește de o întâmplare survenită la o conferință a Consiliului tehnico-științific al Asociației Române a Apei, care s-a desfășurat la Palatul Parlamentului, la începutul anilor 2000, când invitatul special de la tribuna conferinței, căutându-l cu privirea prin sală, l-a ochit pe fostul său profesor și s-a adresat plenului: Bună ziua, domnule profesor! Vă mulțumesc că m-ați învățat să muncesc! Acesta nu era altul, decât fostul său asistent, dar acum prim-ministru al României, Călin Popescu Tăriceanu. Ar fi neobișnuit de multe elogiile și mulțumirile ce i-au fost adresate acestui mare profesor, când era în viață dar și la sărbătoarea Remember, din 4 decembrie 2023, la împlinirea a șapte ani de când ne-a părăsit, la inaugurarea bustului omagial amplasat în holul mare de la intrarea în incinta Facultății de Construcții Hidrotehnice.

Activitatea sa profesional-inginerească, precum și cea didactică sunt impresionante, dar cred că este normal a aminti câteva dintre acestea. Să începem cu cele didactice, când a predat o serie de discipline precum: alimentare cu apă și canalizare, hidraulică și construcții edilitare, rețele edilitare și altele. Permanent a fost un proiectant, cercetător și realizator al unor obiective de o importanță deosebită, prin care concretiza expunerile de la catedră cu concretizarea practică.

Prin aceste rânduri, nu cred că este necesară o detaliere a problemelor strict de specialitate, căci ar fi dificil a ne încadra într-un spațiu destinat scopului propus, și mai puțin accesibil pentru cei dornici a-l cunoaște pe omul Marin I. Sandu. Timp de 10 ani (1962-1972), activează ca inginer: la Institutul pentru Planuri de Amenajare și Construcții Hidrotehnice; Rețeaua de canalizare și stația de epurare Sibiu; Alimentarea cu apă la Constanța - captări de ape subterane și Uzina de apă Palas; Alimentarea cu apă industrială CIC Năvodari; Stația de desulfurizare Neptun; Canalizare Arad; Alimentare cu apă CIC Arad - decantoare - apă industrială etc.

Între anii 1975-1990, a fost consultant, expert PROED SA, IPJ Târgu Mureș; alimentarea cu apă Brașov; decantoare suspensionale cu reciclarea nămolului; Uzina de apă Voila etc. În continuare, până în anul 2005, a realizat Proiect fază unică stația pilot Roșu din București, prima stație pilot din țara noastră. A fost inginer consultant la SC Apă Canal din mai multe orașe (Pitești, Cluj-Napoca, Iași, Târgu Mureș ș.a.), dar și membru al mai multor asociații profesionale din țară și membru al International Water Association. S-a format ca un specialist de excepție, demn urmaș și discipol al înaintașilor săi Petre Trofin, C. Iamandi, D. Cioc și alții, dar și ca mentor pentru discipolii săi. Un organizator desăvârșit în funcțiile încredințate dar și un om generos pentru cei în situații dificile.

Prof. Univ. Dr. Gheorghe Țiclete